

Môj tajný jednorozec

Silnejšie než kúzlo

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorožec 5 Silnejšie než kúzlo

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapmanová
Môj tajný jednorožec 5: Silnejšie než kúzlo – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Môj tajný jednorozec

Silnejšie než kúzlo

FRAGMENT

Pre Brambleho – môjho vlastného Buddyho –
užíval si si život plnými dúškami.
Chýbaš mi každý jeden deň.

Prvá kapitola

Veľmi sa mi tu páči,“ zašepkala Laura Fosterová sediac na Súmrakovom teplom chrbte. Tancovali okolo nich svetlušky a osvetľovali pokojnú lesnú čistinku.

Jednorožec prikývol a jeho striebnistý roh zachytil mesačné svetlo. „Aj mne.“

Dievčatko ho potľapkalo. Nemohlo uveriť tomu, aké má šťastie. Väčšinu času totiž Súmrak žil v podobe obyčajného sivého poníka, no len

čo vyslovilo čarovné zaklínadlo, premenil sa na jednorožca. Vtedy lietali na miesta, ako bola táto skrytá lesná čistinka.

„Keď sme tu, mám pocit, že sa môže splniť čokoľvek,“ vravela Laura a obzerala sa po nezvyčajných ružovosivých skalách.

„Je to predsa špeciálne miesto,“ odvetil Súmerak. „Vo vzduchu je mágia.“ Jemne odfrkol. „Zostane tu alebo si ešte zalietame?“

Laura pozrela na hodinky. „Naozaj by sme už mali ísť domov.“

Rodičia o Súmerakovom tajomstve nevedeli. Mysleli si, že ich dcéra je práve vonku v jeho výbehu a kŕmi ho.

„Môžem použiť svoje schopnosti a zistiť, či si robia starosti,“ navrhol jednorožec. „A ak nie, pobudneme vonku trochu dlhšie.“

„To je skvelý nápad,“ odpovedalo dievčatko.

Súmrak priklusal k nezvyčajným skalkám na kraji čistinky. Ako jednorožec mal veľa magických schopností a jedna z nich mu umožňovala použiť ružové kremene na sledovanie ľubovoľného miesta na svete. Dotkol sa jedného kameňa rohom a zahlásil: „Grangerova farma!“

Zjavil sa jasný fialový záblesk a okolo neho sa začala víriť hmla. Vzápätí sa rozplynula a na skale bolo vidno obraz Laurinho domova – Grangerovej farmy. Skĺzla Súmrakovi z chrbta, aby sa pozrela bližšie. Videla jeho výbeh, okolité polia plné kráv, okno svojej izby, maminine auto...

„Laurini rodičia,“ prikázal Súmrak skale.

Obraz sa zavlnil a zrazu sa objavili pán a pani Fosterovci. Rozprávali sa, ale Laura ich sotva počula. Zastrčila si dlhé svetlé vlasy za uši a naklonila sa bližšie ku skale. Šum sa zmenil na hlasy.

„Laura je stále vonku so Súmrakom?“ počula otázku svojho ocka.

Zdúpnela, ale hneď ju upokojila maminina odpoveď.

„Áno je, ale neboj sa. Vie, že má byť doma pred večierkou. Len s ním rada trávi čo najviac času,“

povedala pani Fosterová s úsmevom. „To je jedna z najlepších vecí na tom, že sme sa presťahovali na vidiek. Laura s Maxom majú oveľa viac slobody. Keby sme doteraz bývali v meste...”

Sledovala, ako ocko chytil mamu za ruku. „Presťahovať sa sem bolo to najlepšie rozhodnutie, aké sme kedy urobili,” dodal.

Laura si čupla. „Je to v poriadku,” zhodnotila. „Myslím, že ešte chvíľu môžeme byť vonku.”

„Takže si ideme zalietat?” tešil sa Súmerak.

„Daj mi chvíľku,” zastavilo ho dievčatko. Uživalo si pohľad na svoju rodinu. „Môžem predtým vidieť Maxa?”

„Jasné,” poslúchol ju jednorozec. „Max!” zahlásil.

Obrázok ukázal Maxa, Laurinho šesťročného brata. Hral sa vo svojej izbe s bernským salašníckym psíkom Buddym.

Zo spôsobu, akým v ruke držal psiu maškrtu, Laura vedela, že ho učí sadnúť. Usmiala sa na Súmraka. „Max s Buddym zajtra začína hodiny výcviku psov.“ Ešte pár sekúnd sledovala obrázok. Bola zábava byť nepozorovaný. „Ešte sa pozrime na Mel,“ prosila Súmraka. „Len rýchlo.“